

**מבצע מיוחד לקוראי "העולם הזה"**

במשך חודש ינואר ייהנו מנויי העיתון וקוראיו ממחירים מיוחדים (40% הנחה) על כל החומר המופק על ידי ההוצאה:

כרזות אמנותיות וספרים.

זאת באמצעות הזמנות ישירות אל משרדי ההוצאה.

**1. כרזות וספרים**

הפוסטרים כולם מבוצעים על ידי מיטב אמני הגרפיקה בישראל מודפסים בצבעים מלאים; על גבי נייר כרומו מהודר.

מחיר כרזה רגילה (70x50 ס"מ) — \$3. בתקופת המבצע — 50 ל"י

מחיר כרזה כפולה (100x70 ס"מ) — \$4. בתקופת המבצע — 70 ל"י

ספר א—ב, "המילון שלי", פורמט אלבומי, כריכה ספירלית,

500 המילים השכיחות בשפה, עברית-אנגלית. המחיר הרגיל — \$6. בתקופת המבצע — 100 ל"י.

ספרון "אחד מי יודע", עברית-אנגלית, נייר 240 גרם, כריכה ספירלית,

5 צבעים. המחיר הרגיל — \$6. בתקופת המבצע — 100 ל"י.

**2. אופן ההזמנה**

יש למלא בקפידה את הטופס הלוט בתחתית המודעה ולשלחו בצרוף

התשלום המתאים ישירות אל משרדנו בתל-אביב. אין לבוא אל המשרדים, אלא לשלוח את ההזמנה בדואר.

הזמנת מינימום: שלושה פריטים. תשלום דמי הדואר בישראל —

ע"ח רולניק, מו"לות אחרת. הזמנות לחו"ל יישלחו בדואר רגיל (8 שבועות). למשלוח בדואר אוויר יש להוסיף — \$3.

הכרזות נשלחות באריזה קשוחה, בתוך קרטון מיוחד.

קטלוג צבונני יישלח לכל דורש ע"י משלוח מעטפה מבוילת וממוענת בצירוף — 10 ל"י.

הרוכש את כל הכרזות בהזמנה אחת יקבל ללא תשלום מתקן תליה מיוחד

לכל כרזה (24 כרזות).

----- מלא בקפידה, גזור ושלח -----

**לכבוד**

רולניק בע"מ, מו"לות אחרת

ויסוצקי 10, תל-אביב

אבקש לשלוח לכתובתי בישראל/בחו"ל את הכרזות והספרים של הוצאתכם:

(סמן את המספר בעיגול).

1. ספר א—ב, המילון שלי

2. ספר אחד מי יודע

**כרזות אמנותיות**

1. כרזת א—ב

2. אחד מי יודע

**סדרת סיפורי ילדים** (אבנר כץ)

(הסיפור + ציור אמנותי)

3. הענק וגנו

4. הנזל וגרטל

5. בגדי המלך החדשים

6. שלגיה ושבעת הגמדים

**לחריי ילדים** (אלונה פרנקל)

7. בוקר טוב

8. לילה טוב

**דמויות ישראליות** (דני קרמן)

(בצירוף טקסט הומוריסטי, אנגלית)

9. הקיבוצניק

10. אידישע מאמע

- 11. הדותיק
- 12. הצבר
- 13. התייר
- סיפורי התנ"ך** (שלמה כץ)
- 14. מגדל בבל
- 15. אחרי המבול
- תמונות הווי ישראלי** (מישל קישקה)
- 16. התנועה בתל-אביב
- 17. חוף הים בתל-אביב
- 18. העיר העתיקה בירושלים
- ישראל והציונות**
- 19. ישראל — עבר ועתיד
- 20. כרזת השלום (עפיפון)
- 21. התימון — התקה
- 22. יונת השלום
- 23. מושגים שימושיים בעברית
- 24. מושגים שימושיים (מס' 2)

מצ"ב שיק ע"ס \_\_\_\_\_ עבור \_\_\_\_\_ פריטים כמסומן לעיל  
שם \_\_\_\_\_ כתובת \_\_\_\_\_

**למכירה**

**מערכות היי-פיי "סקוט"**

תוצרת ארה"ב

**3 שנים אחריות**

**רסיברים, מגברים, טיפים, טיונרים, רמקולים, פטפונים — ממחסן היבוא.**

**לקונים מערכת מושלמת -**

**הנחה מיוחדת**

הצפירה 19, ת"א — טל. 03/336231

**צל"נ**

● למחלקת ההדפשות של הטל-וויזיה, שהחמיצה את אחד האירועים פרלמנטריים החשובים ביותר של השנה: ההצבעה על תיקון חוקי-ההפלות בקריאה הראשונה. האירוע נמשך רק כמה דקות, כשכל אחד מ-120 הח"כים גדרש להכריז בקול רם "בעד" או "נגד". היה זה כימעט מובן מאליו שהטל-וויזיה תפעיל שתי מצלמות וידיא, ותצלם כל ח"כ כשהוא מכריז על הצ' בעתו (שאחריה חזר מזכירה-הכנסת בקול



שחקנית נתיב

נסיה הבתולה

רם על ההצבעה, במיקרופון של הר-כנסת). כך יכול היה העם לחוש בדרי-מתיות של האירוע, וגם לראות את כל נבחריי בעת הצבעתם על עניין מצ' פוני זה.

תחת זאת הסתפקה הטלוויזיה בסי-קור שיגרתי של כמה שניות. קשה להא-מין שלא קיבלה רמו מגבוה להצניע מאורע מביש זה.

**מאחרי המסך**

**אז מי מחורבנת, מי?**

קשה להבין מדוע אישרה הטלוויזיה את הקצבת הכסף עבור הפקת הסרט פרשת וינגטל. זה קרה עוד לפני כניי-סתו של יוסף ("טומי") לפיד לתפ-קיד המנכ"ל. אך קל להבין מדוע מצאה הטלוויזיה לנכון להציג יצירת-בוסר זו בתקופת כהונתו של לפיד. כי הסרט נושא את כל הסממנים האופייניים לפי-דיום: תיפלות גמורה, שיטחיות מאוסה,

התקפות סתמיות על "בולשביקים" וטי-הור הרוויזיוניסטים מכל רבב של השד. כבר בתחילה הסרט נאמר ברמו דק כי הכוונה היא, בעצם, לרצח היום ארלוזורוב. דרוש כישרון רב כדי להציג במשך שעה וחצי סרט על רצח פוליטי, שאירע כביכול בשנות ה-30' — ולא לאמר אף מילה אחת שיש לה ערך כלשהו להארת התקופה, להבנת רצח אר-לוזורוב, או לראייה חדשה של הכוחות והאישים שפעלו ביישוב דאו. לעומת זאת טיפל הסרט בהרחבה ובהעמקה בבעיות הווסת של העיתור נאית-כביכול (והשחקנית-המאד-כביכול) **מלי נתיב**. שבע פעמים היא מספרת שהיא "מחורבנת" או "לא מחורבנת", שהיה או לא היה לה וסת, וכיוצא באלה גילויים מרעישים, המרתקים את הציבור הרחב. מורר שנוסף על שאר קיטעי הפירסומת המיסחרית שהוגנבו לסרט, אין בו מודעה לטמפסט.

חוסר-הכישרון של הבמאי, **אברהם הפנר**, זועק לשמיים. קטעים שלמים של השיח אינם רלוונטיים לשום דבר, ובאים רק להאריך את הסרט לאורך הדרוש. צמד-העיתונאיות הוא מגוחך, והיאור עבודתו של העיתון מעורר-רחמים. די להשוות את הסרט לפרק שיגרתי כלשהו של הסידרה לו גראנט, כדי לעמוד על ההבדל התהומי.

אבל יש מסר. הרוויזיוניסטים היו בסדר. את ארלוזורוב הרג **אלכסנדר פן** הבולשביק, ובעיקר: לטלי נתיב אין



מנהל יבין

לא מודיע של המישרה

וסת. היא עומדת ללדת. ומכיוון שבכל אורך הסרט אין היא נוגעת כלל בבע-לה, **עודד קוטלר**, הרי זהו הנס הר גדול ביותר מאז הרחה מרים הקדושה.

**חסכון או ביזבז**

כאשר התפטר מנהל מחלקת-הספורט, **אלכס גילעד**, מתפקידו כמנהל פרויקט-השידורים מאולימפיאדת מיסקוטה, מיהר מנהל הטלוויזיה, **יוסף ("טומי") לפיד**, לשלוח את עושה-דברו, דובר רשות-השידור, **משה עמירב**, להזין עיי-תונאים בחצאי-אמיתות ובהערכות לא נכונות.

גילעד התפטר אחרי שלפיד קיצץ בי-מערכת שידורי האולימפיאדה, ואף התי-נגד לתוכנית-ביניים שנערכה על-ידי יו-עצו המיוחד, **נקדימון ("נקדי") רוגל**, על פי בקשתו.

גילעד דרש לשדר 130 שעות ממוס-קווה, ואילו לפיד הסכים רק ל-15, שבהן לא יהיו שידורים ישירים, אלא רק תקי-צירים. אחרי שבדק את הנושא, הכריע נקדימון: 85 שעות. התקציב שאותו דרש גילעד הסתכם ב-1.2 מיליון דולר. לפיד היה מוכן להקציב רק 700 אלף, והתוכי-נית של נקדימון היתה צריכה לעלות כמיליון דולר. ביחס לכוח-אדם לא היו, בניגוד לפירסומים, כל הילוקי-דיעות ולוא משום העובדה שגילעד התפטר עוד לפני שהגיעו לדון בנושא זה. מה שידוע היא שלפיד דרש לקצץ את הצוות שיצא ל-מוסקוטה בשישה איש. גילעד הסכים, (החשך בעמוד 56)



מנהל גילעד  
היועץ לא עזר